

Forfatter: Molbech, Christian

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian Knud Frederik FRA: Molbech, Christian (1853-08-09)

Citation: Molbech, Christian: "BREV TIL: Molbech, Christian Knud Frederik FRA: Molbech, Christian (1853-08-09)", i *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling*, Museum Tusulanums Forlag, s. 89. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991706-000-shoot-L0019917060000032.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Gammelgaard, ved Hiortespring. 9. August 1853.

Kiære Christian,

Ved at kaste Øiet i et Par Dagblade fra Kiøbenhavn, som jeg strax lagde hen igien, uden Lyst til at giennemløbe dem, kom min Tanke baade paa den haardt hiemsøgte Stad — og paa flere andre Steder i Danmark, hvor den frygtelige Syge har begyndt at vise sig (nu ogsaa Aalborg og Svendborg); jeg bragtes da til at tænke paa Vordingborg, som har været meget udsat ved Nærheden af Nykiøbing, men dog, saavidt s. 90 jeg veed, endnu er fri; og jeg maatte erindre dig, som formodentlig i nogle Dage har været paa Iselingen — og der i en talrig og talerig Cirkel. Hvor modsat har mit Liv været her i den dybeste Eensomhed og Stilhed; thi al Travlheden paa Landet er dyb Taushed og Ro, ved Siden af Byens Bulder og Støien! Men ogsaa denne kunde man lære at elske, naar man har kunnet, som jeg, prøve og ligne den med den uhyggelige med hver Dag tiltagende hendøende Stilhed og Folketomhed paa Kjøbenhavns Gader — saaledes som disse viste sig, især i de sidste 14 Dage, jeg der tilbragte, eller de sidste to Uger af Julius. Cholera er nu vel, som det synes, i betydelig Aftagende; (i de sidste to Døgn: Løverdag—Søndag, og Søndag —Mandag 76/42 og 77/44 og derimod Fredag—Løverdag 124/71). Men endnu forekommer det mig, som Dødens Engel bestandig svæver over den ulykkelige Stad — om endog i fiernere Høide, dog uden Vished om, at den (ikke) atter kan dale i stærkere Kraft, enten ved Veirforandringer, eller anden Anledning. Jeg har hidtil ikke fundet Lyst til at besøge Byen; og dersom jeg i Morgen tager ind, bliver det kun paa et Par Timer. Min Søster Julie er endnu inde og lader intet høre fra sig i de sidste Dage; i Morgen skulde hun hentes herud, og vore Værelser i Skindergaden endeligen lukkes. Det forekommer mig noget besynderligt og usikkert; men jeg kan dog ikke godt lade en daarlig, utilforladelig Tienestepige sidde allene derinde og holde et Slags Huusholdning allene for sig, eller lade min gamle Søster hele Tiden sidde med hende som en Fange i Byen i det mindste en heel Maaned. Saa længe regner jeg, at mit Ophold her endnu vil være. At jeg har udfyldt denne Maaned med Arbeide — og især i en vis nødvendig Retning — Bearbejdelsen af den nye Udgave af min Ordbog — bringer et betydeligt Resultat tilveie i denne Maaned, hvis jeg beholder Helbred: kan jeg ikke tvivle om og har allerede erfaret det. Her er baade læst, studeret og skrevet meget i disse 9 Dage — bl. a. troer jeg, allerede en 7—8 temmelig lange Breve, og alt dette ved Siden af Gaardens Sysler og Forstyrrelser og med jævnlige eensomme Spadseringer. —

Naar jeg siger dig, at jeg endog under Middagsheden i mine Haver kan gaae henved $\frac{1}{2}$ Fierdingvei — eller en heel, om jeg vil — i Skygge, med faa Afbrydelser, for at komme ud under Træer eller gaae forbi Gaarden: saa har Du allerede derved en Forestilling om, at Haverne fra den æsthetiske Side ikke ere at foragte. Dette er ogsaa Hovedsiden; thi vel er der mange Frugttræer — og særdeles et Valnødtræ, s. 91 saa herligt og ypperligt i Væxt og Skikkelse, at jeg ikke lod det omhugge, om man gav mig en smuk Vogn og Hest derfor, hvilke jeg høiligen savner — men disse indbringe lidet; og Haverne borttog oprindeligt over 4 Tdr. Land fortrinlig god Jord, eller en aarlig Indtægt af over 100 Rdlr. — I øvrigt maa Du ikke troe, at Alt her i min nye Situation — selv i dens første Hvedebrødsdage — er lutter Fryd og Gammen. Skulde jeg sætte en Indskrift over min Gaard-Dør, eller over Indkiørselen, skulde det være den gamle gode: Ei blot til Lyst. — Jeg finder heller ikke her den Fred, som det synes at være min Skiebne, at skulle spildes og forstyrres for mig, i hvor jeg drager hen. Kunde jeg finde den et eller andet Sted ved den smukke Kielerfiord, i Nærheden af dig og af din Omgang: da kunde jeg gjerne fristes til at opgive min smukke Gaard med sin venlige, indtagende Omgivning og sunde Beliggenhed — en Gaard, hvortil jeg dog ikke i mit Liv finder Mage i Danmark, forudsat, at jeg ikke kunde ombytte den for et blot Landsted; og hvor skulde jeg dog selv finde et saadant med en Bygning som denne?

Jeg formoder, Du vil vel faae i Sinde engang at besøge os her, hvor Du vil være mig hiertelig velkommen; men jeg maa ikke undlade, at forberede dig paa Stedets Vilkaar, hvoraf adskillige uden Tvivl ville være ganske lidt efter din Smag. Eensomt og stille er her overalt; endog alle Gaardens Folk ere sagtfærdige og forrette deres Gierning uden mindste ubeqvem Støi. En Meieri-Forpagter boer i Enden af den ene Længe; men ogsaa denne Familie er meget stille, skikkelig og har kun en lille Datter. Derimod er her, til min Fatalitet, kommen en skraalende, formodentlig allerede selvrædig Dreng i Huset, som, naar det ikke var min Sønesøn, snart skulde faae Pas og Besked. Med din Broder kommer jeg hidtil i det Hele meget vel tilrette. — —

I øvrigt er min Bestemmelse meget snart blevet forandret; jeg vil drive Gaarden for min egen Regning og i det mindste have den Fornøjelse, at sætte Penge til for mig selv. Inden jeg drager ind til Byen, vil jeg være en complet Bonde (eller Agerkarl, som Cain kaldes i den gammeldags Bibel). Allerede kiender jeg enhver Plet i mine Marker; og Du kan let forestille dig min Henrykkelse, da jeg første Gang en Eftermiddag opdagede, at jeg eiede en heel lille Ege lund (en 10—12—14 unge Træer — som dog kun maa regnes til beskeden Underskov) der vel uheldigviis ikke staaer i Klynge, men langs med et høit Dige, ved hvis Fod, i en Huulning, s. 92 voxer et heelt Nøddekrat, som i Aar ligesom Valnødtræet — Kronen for alle mine Træer — vrimler med Frugt. — Om nu alt dette ogsaa vil more dig noget at betragte med mig — hvortil jeg ikke lidt fornøier mig — saa gives ogsaa her »un revers de la médaille«. Du kan let tænke, man arrangerer ikke to Familier saa godt og beqvemt som een. Det vil endog blive vanskeligt nok at skaffe Natteqvarteer. Jeg har kostet saa meget allerede paa det allernødvendigste, at jeg knap kan kjøbe en Stol mere — mindre et eller andet Slags Bord og Sofa, som næsten er uundværlig i en af Stuerne. Havestuen er et herligt Værelse, som vel til sin Tid kan

benyttes f. Ex. til at læse og skrive, men som jeg dog ogsaa jævnlig benytter, enten til at gaae i, eller til Giennemgang ud i Haven fra mit Værelse. — Men naar endog alt dette jævnes, saa maa Du derhos kunne finde dig i — ligesom jeg maa leve som en Fange paa min egen Gaard — at der knap engang i 8 Dage kan være Leilighed en Eftermiddag at komme herfra. Her findes kun to hertil brugelige Heste — og selv disse, skiøndt endnu ret gode og stærke til Markarbeide — ere aldrende og ikke vante til andet end til Plov, Harv, Tørveog Vedkiørsel. At hiælpe paa denne, og andre Gaardens Fornødenheder og desiderata, vil koste mig 1000 Rdlr. mindst — som jeg for Øieblikket ikke har; men hvoraf jeg snart paa en eller anden Maade maa skaffe mig en Deel — i det mindste det halve. —

Du kan vel være kied af at læse al denne landlige og huuslige Prosa — — og selv er jeg nu reent ør i Hovedet af at skrive den. Saaledes gaaer det mig oftere. Jeg skriver her med ulige større Lethed, end nogensinde i Kiøbenhavn, men derfor undertiden for længe, eller uden at lægge Mærke til, at min Nervekraft er udtømt. Dersom Du faaer i Sinde at komme her, da skriv endelig nogle Dage i Forveien. Du maa selv befordre dig hertil; — — Imod Slutningen af næste Uge gjør jeg formodentlig en Udflugt herfra paa nogle Dage. — —

C. M.